

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1902 til 31te Marts 1903.

Forhandlingen genoptoges.

M. Olsen: Den højtærede Finansminister sagde forleden Dag, at vi skulde spare, og i al Almindelighed kan man underskrive en saadan Udtalelse. Men i den Sag, jeg gerne vil ofrø et Par Ord, tror jeg, at Spar-sommelighed fører til Tab, det vil med andre Ord sige, at vi ikke have Raad til at spare paa dette Omraade. Det, jeg specielt vil tale om, er Holmens Arbejderses Stilling, og det glæder mig for saa vidt, at den højtærede Marineminister i Dag har forelagt et Lovforslag, sigtende til at hjælpe nogle af de Folk, der ere beskæftigede derude, medens jeg samtidig beklager, at Villien ikke har rakt sig saa langt, at man har faaet dem alle med. I det Forslag, der blev forelagt i Fjor, og som det i Dag forelagte Lovforslag er ligelydende eller omtrent ligelydende med, faa Holmens faste Arbejdere kun Brødpenge og Fyrbøderne tillige Munderingsgodtgørelsen ind i Lønnen saaledes, at den regnes med ved Pensionen. Det vil altsaa sige, at i det daglige Liv faa de ikke en Skilling mere i Lommen. De faa det kun i Pension, men en saadan ere de jo ikke sikre paa at faa, og derfor er Fremskridtet ret minimalt, synes mig.

De nuværende Lønninger paa Holmen og paa Marinens Værksteder datere sig fra Maj 1868. Efter den almindelige Opfattelse maa en Lov fra den Tid være antyket, naar det drejer sig om Lønforhold. Disse have naturligvis i Tidens Løb undergaaet Forandringer og Forbedringer, ellers vilde det have været ganske uudholdeligt for de paagældende. Men her skal jeg særlig opholde mig ved Slutningsparagraffen af Loven af 15de Maj 1868, som udtrykkelig udtaler, at denne Lov skal inden Finansaaret 1872—73 underkastes en Revision; hvis det ikke til den Tid lykkes at gennemføre en saadan, skal man blive ved med Forsøgene, indtil de lykkes. Den Gang blev Spørgsmaalet om en endelig Lov skudt til Side. Marineministeren nøjedes med et Tillæg, hvorved Underofficerernes Løn forbedredes noget og de menige Haandværkeres forbedredes med 20 pCt. Men efter min Mening venter Loven af 1868 stadig paa en ny Omarbejdelse, thi Slutningsparagraffen er efter min Opfattelse ikke fyl-

destgjort ved det Tillæg, der kom i 1873, eller ved de Forbedringer, som have fundet Sted senere. Der kræves bestandig en Omarbejdelse af hele Loven af 1868. Som nævnt, blev der til Lønningerne af 1868 givet et Tillæg ved Loven af 17de Maj 1873 af 20 pCt. I 1874 mente man det nødvendigt atter at give et Tillæg til de da bestaaende Lønninger. Tillæget var, saa vidt jeg ved, paa 8 pCt., det har op hørt i nogen Tid og er saa atter genoptaget. Et andet Tillæg — Folkene derude kalde det det Klausenske efter Socialdemokraten Klausen, som var saa ihærdig for at skaffe dem det — have de senere faaet. Desuden have de derude Tjenestetillæg efter 8, 16 og 25 Aars Tjeneste, og dernæst have de Brødpenge, som efter det nu forelagte Lovforslag skal inddrages i Lønningen, som jo danner Grundlaget for Pensionsberegningen. Det midlertidige Tillæg for indeværende Finanslov er ikke opført paa det nu forelagte Finanslovforslag; man maa altsaa gaa ud fra, at dette Tillæg faa de ikke mere.

Lønningerne derude ere for Haandværkernes Vedkommende delte i 4 Klasser, men dermed er man ikke færdig, thi ved de forskellige Tjenestetillæg og hele det udviklede Forhold ved Lønningernes Beregning er der ikke mindre end 12 Lønningsskasser for Tiden. For Arbejdsmændenes, det saakaldte Værftskorps, Vedkommende er der 8 Lønklasser. Ganske vist er der egentlig kun opført 2, men de forskellige Løntillæg føre med sig, at der er 8 Klasser. For Fyrbøderne er der kun 1 Klasse. Nu skulde man mene, at naar Folk have arbejdet sig op gennem en lille Menneskealder, i Løbet af en Snes Aar — saa længe varer det mange Gange, inden man kommer op paa højeste Lønning — havde de naaet en Løn, hvorved deres Eksistens kunde siges at være betrygget saa nogenlunde. Men det er desværre langt fra Tilfældet. Den højeste Ugeløn, det man kalder Normalugelønnen, er 16 Kr. 38 Øre. Det fremkommer ved en ret kunstig Beregning. Tidligere betalte man nemlig for alle de Dage, der arbejdedes, men saa anmodede Arbejderne om at faa den samme Løn udbetalt hver Uge, enten der var Helligdage eller ikke, og man dividerede saa $52\frac{1}{7}$ Ugeantallet, ind i den samlede Aarsfortjeneste, og saa fik de hver Uge lige meget eller lige lidt. Den laveste Ugeløn er 11 Kr. 88 Øre. I Dagløn er 3 Kr. 48 Øre det højeste og det laveste 2 Kr. 28 Øre, nemlig for Folk under 25 Aar. Nu vil jeg dog mene, at man ikke i Al-